

Poetry for 7 October

Yizkor

By Rabbi Charles Middleburgh

A true memory is not something
you forget between one room
and another.
True memory stiffens the hairs of your arms
and sends adrenalin pulsing through the synapses
of your brain.
True memory recalls
a voice
a touch
a conversation
that catapults you, heart and mind, into the past.
True memory mixes joy and sorrow,
true memory reaches back
to jewels of experience,
accomplishment and insight.
True memory pierces like a knife
and sets the heart's beat racing,
true memory pricks the conscience,
releasing long forgotten guilt.
For Jews, true memory
fuses us to men and women,
places, and events long forgotten
that, though experienced by others,
inform our attitudes,
sharpen our minds,
clear our reasoning,
and set our peculiar existence
in a time continuum
that stretches back to the most distant
past
and forward to a far distant
future.
True memory links me to my ancestors
and intimately connects my descendants to me.

Darkness over the Surface of the Abyss

By Tzur Gueta

My teacher Michal once asked us:
'Who can tell me the meaning of the verse,
'The earth was chaos and confusion,
with darkness over the surface of the abyss.'?"

All these years, from then to this very day,
That question has echoed within me, the
teacher's eyes
As she was looking for a raised hand, echoed in
me,
That all-encompassing silence echoed in me.

On October 7th the ringing telephone echoed
In the silent home of my teacher Michal.
'It's me,' I said, 'Here's your chaos and confusion.
Here's your darkness. Here's your abyss.
Goodbye.

המורה מיכל שאלה אותנו:
מי כאן יודע לומר לי מה פרוש הפסוק
וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְּהוֹ וּבְהוֹ
וַחֲשֹׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם

כל השנים האלה מאז ועל היום
דהדר אותה שאלה בתכי הדהדו בי
עיני המורה המחפשות אצבע מונפת
דהדר בי אותה השתיקה הגורפת

בשבועה באוקטובר הדהר צלצול הטלפון
בביתה הדומם של המורה מיכל
זה אני אמרתי הנה התהו ובהו
הנה החשך הנה התהום שלום

A Prayer for the New Year

By Eyal Ziv

Give us one year of real silence
A year of white blooms and green grass
A year of fervoured love and a toasty warm home
And that we should know only once 'what is good and
pleasant'.

A year without the voices of hate and the cries of the
bereaved
Without pictures of blood without the drums of war
Without the paralysing fear of the worst
Without missing the future laughter of the one who
was buried

Afterall, we didn't ask for kingdoms' treasures
Nor subliminal happiness nor luxury cars
Only a pinch of real silence and white blooms
In which we could be adorned

As in the past to get excited from the autumn smells
To gallop to happiness as the whistle of the train
To build us a sukkah of peace now
And to be deserving of sitting in it

תפילה לשנה החדשה
אייל זיו

תן לנו שנה אחת של שקט אמיתי
שנה של לובן הפריחות וירק הדשאים
שנה של להט אהבות וחום תנור ביתי
ושנדע רק פעם מהו טוב ומה נעים

שנה ללא קולות שנאה וזעקות השכול
ללא מראות הדם ללא הלמות תפי המלחמה
ללא הפחד המשתק של הנורא מכל
ללא צחוקו של העתיד אשר נטמן באדמה

הן לא בקשנו לנו אוצרות של ממלכות
לא אשר עלאי ומכוניות פאר
קרטוב אחד של שקט אמיתי ולובן של פריחות
אשר נוכל בהם בלאט להתהדר

להתרגש כפעם מריחות הסתו
לדהר אל האשר כשריקת רכבת
לבנות לנו סכת שלום עכשו
ול להיות בה ראויים לשבת

Wish

Words by Aviv Peretz, Dror Mizrahi & Guy Dezanishvili
(Music by Ivri Lider and Valarie Chamaty)

And we will still talk of the craziness that was
And how we connected you and I
And how beautiful is the hour
When the sun rises from the darkness
Come let's see
Miracles happened here and that's not a question
And if it's difficult to accept the blow?
But you should know that that's how it is
To love unconditionally
That's between you and me
Inshallah
Ooh Inshallah
When will we understand that not everything comes from
above
A wish,
Ooh a wish
That the sun will shine on you and on me

ועוד נספר על טרוף שהיה
ואיך שחברנו ביני לבינך
ועל כמה יפה השעה
שמחשך עולה הזריחה
בא תראה גם אתה
יש פה נסים לא זו לא שאלה
וגם אם קשה לקבל את המכה
אבל ככה זה שתדע
לאהב אותך בלי תמורה
זה ביני לבינך
ביני לבינך
אינשאללה
אוו אינשאללה
מתי כבר נבין לא הכל מלמעלה
משאלה
אוו משאלה
שהשמש תזרח עוד עליך, עלי

We Need a New Torah Now

By Elchanan Nir

Now like a breath of fresh air
We need a new Torah.
Gasping for air and with choking throats
We need a new Mishnah and a new Gemara
A new Kabbala and new Elevations of the Soul
And from the midst of all the wreckage, the salt and
the desert land, now
A new Hasidism and a new Zionism
A new Rabbi Kook and a new Brenner
A new Leah Goldberg and new Yechaveh Da'at
New art and new poetry
New literature and new cinema
And new-ancient words
New ancient souls from the treasury
And a new love out of the terrible weeping.
For we were all washed in the rivers of Rei'm and
Be'eri.
And we have no other mountain within us
Nor another ten commandments
No other Moses and no more strength
From this moment everything is
In our hands.

עכשו כמו אויר לנשימה
אנחנו צריכים תורה חדשה
עכשו בתוך האויר שנגמר והצנאר שנמחק
אנחנו צריכים משנה חדשה וגמרה חדשה
וקבלה חדשה ועליות נשמה חדשות
ובתוך כל השבר והמלח והחרבה עכשו
חסידות חדשה וציונות חדשה
והרב קוק חדש וברנר חדש
ולאה גולדברג חדשה ויחנה דעת חדש
ואמנות חדשה ושירה חדשה
וספרות חדשה וקולנוע חדש
ומלים חדשין-עתיקין
ונשמות חדשות-עתיקות מהאוצר
והאהבה חדשה מתוך הבכיה הנוראה
כי נשטפנו כלנו בנהרות רעים ובארי
ואין בנו הר
ואין עוד לוחות
ואין לנו משה ואין בנו כחות
ובידינו עכשו הכל
נתן

Shabbat Candles

By Osnat Eldar

When I come into Your chambers
Will You receive me?
I'll be walking awkwardly
And won't worry about dropping my candlesticks on the way.
You already broke the 'Protect' commandment
I am left with the 'Remember'
On which are heaped the memories of that Shabbat
When You sealed your chambers
So You wouldn't see
So You wouldn't hear.
So You wouldn't know.
For weeks I have been walking,
An exile in my land and a stranger in my home
Shabbat candles continue to cast light
Like a shameful customary habit.
Between the revealed and the hidden
My soul flickers
Signalling to me that there is still an opening
Inviting me to unite the fragments of the 'Protect'
To light the 'Remember'
To welcome the Shabbat as a need, an expectation
To make sure that tears do not extinguish the candles.

עת אבוא בחדריך
התראני
אתהלך ביניהם בגמלוניות
לא אחשש להפיל בדרךי את הפמוטים
כבר שברת לי את ה'שמרי'
נשארת עם ה'זכרי'
שעליו נערמו זכרונות השבת ההיא
שבה אטמאת את הדרך
שלא תראה
שלא תשמע
שלא תדע
שבועות מתהלכת
גולה בארצי וביתי זר לי
נרות שבת ממשיכים להאיר
כהרגל מגנה שסגלתי
בין גלוי לכסוי
מהבהבת נשמותי
מסמנת לי שיש עוד צהר
המזמין אותי לאחות את שברי השמרי
להדליק את הזכרי
להכניס את השבת כצורך כצפייה
לדאג שהדמעות לא יכבו את הנרות

Half the People in the World

By Yehudah Amichai

Half the people in the world love the other half,
half the people hate the other half.
Must I, because of those and the others go and wander
and endlessly change, like rain in its cycle,
and sleep among rocks, and be rugged like
the trunks of olive-trees,
and hear the moon bark at me,
and camouflage my love with worries,
and grow like the timorous grass between the railway
tracks,
and live in the ground like a mole,
and be with roots and not with branches, and not
rest my cheek upon the cheek of angels, and make
love in the first cave, and marry my wife
under the canopy of beams which support the earth,
and act out my death, always to the last breath and
the last words, without ever understanding,
and put flag-poles on top of my house and a shelter

at the bottom. And set forth on the roads made only for
returning, and go through all the terrifying
stations – cat, stick, fire, water, butcher –
between the kid and the angel of death?

Half the people love,
half the people hate.

And where is my place between these halves that are so well matched?
And through what crack shall I see the white housing-projects of my dreams,
and the barefoot runners on the sands or, at least, the fluttering of the girl's
handkerchief, by the hill?

Kaddish

By Marge Piercy

Look around us, search above us, below, behind.
We stand in a great web of being joined together.
Let us praise, let us love the life we are lent
passing through us in the body of Israel
and our own bodies, let's say *amen*.

Time flows through us like water.
The past and the dead speak through us.
We breathe out our children's children, blessing.

Blessed is the earth from which we grow,
blessed the life we are lent,
blessed the ones who teach us,
blessed the ones we teach,
blessed is the word that cannot say the glory
that shines through us and remains to shine
flowing past distant suns on the way to forever.
Let's say *amen*.

Blessed is light, blessed is darkness,
but blessed above all is peace
which bears the fruits of knowledge
on strong branches, let's say *amen*.

Peace that bears joy into the world,
peace that enables love,
peace over Israel
everywhere, blessed and holy is peace, let's say *amen*.